

DNES SE NAPLNILO TOTO SLOVO

Kázáno ve Jeffersonville

19. března 1965

William Marrion Branham

DNES SE NAPLNILO TOTO PÍSMO

kázáno v Jeffersonville

19.3.1965

Zůstaňte prosím, stát a skloňme své hlavy k modlitbě.

Nebeský Otče, jsme vděčni, že máme dnes večer příležitost, abychom přišli a směli nabídnout toto nádherné a obdivuhodné evangelium Ježíše Krista. Děkujeme Ti za to, že On zůstává tentýž včera, dnes i na věky. Děkujeme Ti za tyto lidi, kteří se shromáždili zde, v tomto chladném ročním čase a přesto vyhlížejí a věří ve velkém očekávání, že nám bude Bohem darováno něco neobyčejného. S touto nadějí přicházíme do každého shromáždění, Pane. Děkujeme Ti za bohoslužbu předevčírem večer, i za tu včera večer zde a za dnešní v kapli. Nyní vyhlížíme, co jsi nám připravil pro dnešní večer.

Otče, víme, že každý, kdo je schopen hýbati svýma rukama, může otevřít Bibli; existuje však jen jeden, který může oživit Slovo a učinit je skutečností, a to jsi Ty. Vzhlížíme k Tobě, Otče, abys to dnes večer učinil. Požehnej nás každým způsobem. Naše srdce jsou plná radosti, neboť vidíme, jak se přibližuje čas, kdy se setkáme tváří v tvář s Tím, kterého milujeme a pro Něžž jsme žili všechna léta. Pane, přibylo k tomu mnoho nově obrácených. Pokud jsem rozuměl, má jich být větší počet, čtyřicet až padesát, zítra pokřtěno, kteří se pro to v bohoslužbě včera večer přihlásili. Ó Bože, modlíme se: pokračuj s tím, prosím, až by každé předurčené semeno Boží spatřilo světlo evangelia a přibylo ke stádcí.

Prosíme Tě o to, abys nás dnes večer skryl za Svým Slovem. Oslep nás pro věci světa a dej, abychom viděli Ježíše. Necht' se nám dnes večer dostane prožitek jako na hoře Proměnění, takže bychom neviděli nikoho, než samého Ježíše. Prosím o to v Jeho jménu a k Jeho cti, jako potvrzení Jeho evangelia. Amen. Můžete se posadit.

Tento mikrofon otočím poněkud stranou, je-li vám to vhod, abych mohl vidět obě strany posluchačů. Myslím, že mohu vzít tento mikrofon zde. V pořádku. Okamžik.

Zdravíme dnes večer zde z hlavního auditoria naše přátele v Arizoně, Kalifornii, Texasu a v celých Spojených státech telefonním přenosem. Spoléháme na Boha, že nás požehná.

Slyšíte všechno dobře, vy na levé straně auditoria? Dobře. Nyní musejí přezkoušet telefonní spojení, zda funguje.

Jste všichni rádi dnes večer? To je milé. I vy na této straně? Amen. Jsem tak rád, že vás všechny vidím tak pohodlně sedět. Jestliže by zítra večer mělo přijít ještě více lidí, pak bude opět zřízeno spojení na kapli, jako již dnes večer, kde se již někteří nacházejí. Zítra ráno se bohoslužba v kapli nemůže konat, neboť bude zdobena pro svatbu, která se má konat zítra odpoledne. Zítřejší dopolední bohoslužbu přeložili do sboru bratra Ruddla, jednoho z našich spolupracovníků. Je to v ulici Schnell č. 62. Bylo to oznámeno? Ano. Bude-li tam přeplněno, pošleme pro ostatní jednoho kazatele do sboru bratra Juniora Jacksona do Clarksville. Zamluvili jsme to u bratra Rudlla, protože to není daleko odtud a mínili jsme, že to najdete snadněji. Nějakým způsobem se toho zhostíme. Dbejte na to, aby zítra přišli všichni křtenci. Doufám, že jich ještě ke křtu sto nebo dvě stě přibude.

Sice to nedělám rád, abych oznamoval předem, o čem budu mluvit, ale zítra nebo jiný večer proberu v bohoslužbě téma Kdo je Melchisedech? Neboť je to téma, o němž se domnívám, vzhledem k tomu, že žijeme v čase, v němž by mělo být dáno zjevení na otázku: „Kdo je tento muž?“, která během celé doby zůstala nezodpovězená. Věřím, že Bůh tu odpověď má, kdo On je. Mnozí říkají, že to bylo kněžství, jiní říkají, že to byl král; jestliže ale existuje otázka, musí na ni být rovněž odpověď, která je správná. Nemůže existovat otázka, na kterou by již nebyla připravena odpověď.

Spoléháme na to, že nás Bůh dnes večer požehná ze Svého Slova, zatím, co je budeme číst.

Billy mě prosil, abych vám řekl, že jste skutečně dobře spolupracovali s lidmi, kteří jsou zde odpovědní za parkoviště a s policií, atd. Dělejte jen tak dále; je to velmi, velmi dobré.

Doufáme, že možná již v brzké budoucnosti budeme moci přinést stan sem do tohoto města a postavit jej v Ball Park, neboť tam bychom mohli zůstat delší dobu a třeba tři, čtyři týdny nepřetržitě mít probuzení. Zde se navzájem skoro ani neseznámíme a pak se už musíme rozloučit a opět odjet. Chtěl bych ale jednou přijít a zůstat zde déle, kdybyste i vy mohli zůstat a ne abyste po jednom dvou večerech již zase museli odcestovat. To bych pak zde rád zůstal

a nepřetržitě ve dne v noci učil. Třeba se někteří vrátí domů, nakrmí drůbež, podojí krávy a přijdou pak příští týden opět a dále se zúčastní bohoslužeb. To se mi líbí. Pán buď s vámi.

Vím, že čekáte na to, dříve než odtud odejdu – snad v neděli dopoledne nebo v neděli večer – že uslyšíte poselství o Manželství a rozvodu, což je jeden z velkých problémů této doby. Tak jistě, jako že zde stojím, věřím, že ve Slově Božím je správná odpověď a já míním, že to je to, kvůli čemu jsem vám přislíbil, že se vrátím.

Mám zato a pokud je mi známo, budeme mít zde v Jeffersonville na velikonoční neděli bohoslužbu při východu slunce a ještě jednu v neděli. Oznámíme to včas a pokusíme se, bude-li to možné, najmout auditorium nebo něco jiného, takže budeme mít v sobotu a v neděli večer shromáždění. Přiletím letadlem a opět odletím, to však musím dříve porovnat s mým cestovním programem pro Kalifornii. Ihned nato musím do Afriky. Zůstávejte tedy v kontaktu a modlete se za mne.

Dnes večer bych rád zaměřil vaši pozornost na jednu část Slova Božího, která je napsána u Lukáše 4, od verše 16. kde Ježíš praví: „Dnes se toto Slovo splnilo ve vašich uších.“

Chtěli bychom z toho nyní vyvodit závěr a to, že Slovo je dynamické. Všichni můžeme pochopit mechaniku, je však třeba dynamiky, aby to mohlo být uvedeno v činnost. Dovedeme pochopit mechaniku u auta, avšak aby mohla být kola uvedena do chodu a auto do pohybu, je zapotřebí dynamiky.

Ježíš se vrátil zpět do Nazaréta, kde vyrostl. V Písmu shledáváme, že řekl: „Slyšeli jsme, že jsi to a ono učinil v Kafarnaum. Učiň to tedy také ve své vlasti, abychom to viděli.“ Ježíš odpověděl: „Žádný prorok není vzácný ve své otčině.“ Přirozeně, to je tam, kde vyrůstáte a kde vás lidé znají. Od počátku tam měl špatnou pověst, protože se přece narodil bez pozemského otce. Platil za nemanželské dítě a měli zato, že Maria již byla těhotná, než si ji Josef oficiálně vzal. Ale tak tomu nebylo; to víme.

Něco, co se nedávno přihodilo v Arizoně, je příčinou toho, že moje oči padly na toto místo Písma. Bylo to v poslední den v řadě bohoslužeb, v němž jsem měl mluvit na Mezinárodní konferenci obchodníků plného evangelia. Této konferenci se zúčastnil rovněž jeden ka-

tolický biskup a to od apoštolsko-katolického kostela chaldejského směru, rev. John S. Stanley. Je arcibiskupem arcibiskupství katolického kostela ve Spojených státech. To vím z jeho vizitky.

Byl hostem křesťanských obchodníků a viděl jsem ho již den předtím. Mám zato, že to bylo v sobotu večer resp. v sobotu ráno při snídani, když mě pozoroval, během toho, co jsem mluvil. Mínil jsem: „Tento muž určitě nesouhlasí se vším, co říkám.“ Bylo na něm vidět, že opakovaně vždy lehce příkyvoval, nikdy jsem však nevěděl, co se v něm děje.

Když jsem v neděli odpoledne povstal, abych mluvil, mělo být moje téma Bolesti zrodu a to o tom, kdy Ježíš říká, že žena, která se má stát matkou, má porodní bolesti. Z toho jsem tedy chtěl vzít téma bolesti zrodu a mluvit o tom, že se svět nyní nachází v porodních bolestech. To staré musí být odstraněno, aby se mohlo narodit nové; tak jako pšeničné zrno musí zetlít, aby vznikl nový život. Tak zachvátily porodní bolesti svět v první světové válce. Byly to strašlivé bolesti, neboť již měli jedovaté plyny atd., jimiž mohl být svět téměř zničen. Ve druhé světové válce měl ještě horší porodní bolesti. To již existovaly minomety a také atomové bomby. Opětovné bolesti již nepřekáá. Raketami a věcmi dneška jej příští válka vyhodí do vzduchu, neboť nyní bude osvobozena. Povstane nová země. Bible to říká.

Během poselství každého proroka procházel Izrael bolestmi. Tito proroci vystoupili, potom, co teologové a duchovenstvo udělali z církve-kostela dokonale organizaci. Když potom vystoupil prorok s tím **TAK PRAVÍ PÁN**, byly církve otřeseny a dostaly porodní bolesti. Měla vždy znovu bolesti, až přivedla na svět Syna, Syna evangelia, který sám byl Slovem, které se stalo tělem.

Tak je církev nyní vskutku opět v bolestech pro zrození Syna Božího, aby se mohl navrátit. Všichni teologové, všechny naše systémy, všechny naše denominace mezi námi jsou zetlelé. Nacházíme se v bolestech zrodu a poselství od Boha přivádí církev do stále silnějších porodních bolestí. Avšak po jistém čase porodí Nevěstu, aby Ježíš Kristus mohl přijít ke Své Nevěště.

Domníval jsem se tedy, že tento muž se mnou vůbec nesouhlasí, když jsem vstal, abych přinesl toto poselství. Abych našel tu stránku, listoval jsem ve své nové Bibli, kterou mi darovala právě

k vánocům moje žena. Má Bible byla asi patnáct let stará, byla téměř na rozpadnutí. Pokaždé, když jsem ji otevřel, vypadávaly z ní listy, avšak věděl jsem přesně, kde mohu každé místo v Bibli najít. V té Bibli jsem četl mnoho, ale vzal jsem si prostě novou, protože ta stará již byla příliš opotřebovaná, abych s ní mohl jít do sboru. Když jsem otevřel evangelium Jana, kde je toto místo Písma napsáno, začal jsem číst 16. kapitolu. Verš, který jsem hledal, tu ale nebyl! Myslel jsem: „To je podivné!“ Listoval jsem nazpět, ale stále ještě jsem jej nenacházel. Bratr Jack Moore ze Shreveportu, jeden z mých nejbližších přátel tam také seděl. Zeptal jsem se ho: „Bratře Jacku, není to napsáno u Jana 16?“

Odpověděl: „Ano, je.“

Tu se tento katolický kněz zvedl ze svého místa mezi asi stovkou kazatelů, kteří seděli na podiu a přišel ke mně v klerice, ve svém rouchu a křížem kolem krku. Přistoupil ke mně a pravil: „Synu můj, buď statečný. Bůh hodlá něco učinit.“

Pomyslel jsem: „To mi říká katolický biskup?“

Řekl: „Čti z mé knihy.“

Četl jsem to místo Písma z jeho Bible, chopil se svého tématu, pokračoval a držel kázání.

Poté, když jsem skončil a opustil pult, zvedl se a řekl: „Jedno se musí stát: Podle toho musí buďto kostel vyjít ven ze zmatku, v němž se nachází nebo musíme my vyjít ze zmatku, v němž je kostel! Buď to jedno nebo druhé.“

Když jsem byl onoho večera na cestě do Tucsonu, chtěly děti sendvič. Zastavil jsem, abych jim ho koupil u jednoho stánku. Moje žena mi řekla: „Billy, v celém svém životě jsem nebyla tak nervózní, jako když jsi tam stál a listoval v Bibli sem a tam.“ Zeptala se: „Neznervóznilo tě to?“

Odpověděl jsem: „Ne“ a mínil: „Věděl jsem přece, že to tam někde je napsáno. Tato strana v tom scházela. Spletli to v tisku.“

Řekla: „Pomyslím-li na to, že jsem ti tu Bibli dala já! Připadalo mi, jakoby se každé oko upíralo na mne.“

Řekl jsem: „Přece jsi za to nemohla. Byla to chyba tisku v Bibli. ta stránka tam prostě není.“

Potom jsem se posadil a ještě jednou jsem se do ní podíval. Všechno bylo tak bezvadné, jak to jen mohlo být, avšak tato část šestnácté kapitoly stála přibližně tři couly nad koncem stránky a v 17. kapitole na druhé straně tomu bylo také tak. Jelikož to byla nová Bible, slepily se ty dva listy dohromady tak velice, že jsem četl v sedmnácté místo v šestnácté kapitole.

„Nuže“, řekl jsem, „všechno je přece v pořádku. Stalo se tak k nějakému účelu.“

A tak jasně, jako kdybyste slyšeli nějaký hlas, promluvil ke mně Hlas a řekl: „ON přece také přišel do Nazaréta, kde vyrostl, šel tam podle Svého zvyku do synagogy. Tu Mu podal kněz svaté Písmo, aby z něho četl, a On četl Iz. 61. Poté, co přečetl místo z Písma a vrátil knihu knězi, posadil se oči všech byly k Němu dychtivě obráceny a líbezná slova vycházela z Jeho úst a On řekl: „Dnes se toto Slovo z Písma naplnilo.“

„V tomto dni se toto místo Písma splnilo.“ Jak přesné přece Písmo je. Pohleďte, byl to Iz. 61, 1-2, co četl náš Pán. Avšak uprostřed druhého verše Iz. 61 přestal – kde je psáno: „Duch Páně spočívá na Mně... abych zvěstoval milostivé léto Páně.“ Tam přestal. Proč? Protože ta druhá část „den pomsty – soudu – vyhlásit“, se nevztahovala na Jeho první příchod, nýbrž na Jeho druhý příchod. Vidíte, nepatřilo to k tomu. Písmo nedělá nikdy chybu. Je vždycky dokonalé. Ježíš skončil tam, kde význam tohoto místa z Písma končil, neboť přesně to mělo být potvrzeno v Jeho dnech. Týkalo se to prvního příchodu. Při druhém příchodu přinese soud na zemi, ale ne již tenkrát. Tehdy měl zvěstovat milostivý rok Páně.

Pochopte, že Mesiáš stál na podiu, aby se identifikoval se slovem zaslíbení pro ono časové období. Jak podivné – Mesiáš předstoupil před církev! Popatřte, jaká drahocenná slova to byla, když pravil: „... vyhlásit milostivý rok Páně.“

Milostivý rok, jako čtenáři Bible všichni víme, byl padesátý rok, kdy všichni otroci a zajatci, ti, kteří se prodali i se svými dětmi, aby vyrovnali svůj dluh, kteří se nacházeli v otroctví, byli osvobozeni. Lhostejno, jak dlouho byli v otroctví nebo jako dlouho by tam byli

museli ještě zůstat – když nadešel rok padesátý – milostivé léto a zazněl pozoun, mohl být osvobozen každý člověk, jestliže to chtěl. Potom byl svobodný; nebyl již otrokem.

Když ale někdo chtěl zůstat otrokem, musel být přiveden ke chrámu a postaven k chrámovým veřejím. Potom bylo jeho ucho probodeno šídlem a pro zbytek svých dnů musel sloužit svému pánu jako otrok.

Jak dokonalý obraz je to na evangelium Ježíše Krista! Káže-li se, nastává milostivý rok Páně, potom může každý svobodně vyjít ať jste kdokoliv, jakou barvu pleti máte, k jaké denominaci náležíte, jak hluboko jste ve hříchu nebo cokoliv bylo s vámi zvráceného, když uslyšíte hlas trouby evangelia Božího, jste svobodni! Jestliže se však obrátíte k poselství zády a zdráháte se je slyšet, pomněte, že potom bude vaše ucho probodnuto šídlem. To znamená, že jste překročili hranici mezi milostí a soudem a vy již nikdy neuslyšíte evangelium. Nikdy už se nedostanete dále, ale pro zbytek vašeho života budete zotročeni systémem, v němž se nacházíte – když odmítnete v milostivém roce Páně poslouchat.

Jak jsem již řekl, nebylo třeba, aby byla zmíněna druhá část verše, neboť teprve až se nyní Mesiáš vrátí, bude ten čas, kdy On započne soud.

Jak to mohli lidé propásnout, že nepoznali, kým On byl? Jak to mohli minout? Jak se to mohlo stát, přesto, že to bylo ukázáno tak jasně? Jak mohli zmeškat poznat to, ačkoliv jim to On řekl? Jaké to slovo! Přemýšlejte o tom! „Dnes se naplnilo toto slovo Písma ve vašich uších.“

Kdo to řekl? Bůh sám, který je vykladačem Svého vlastního Slova. „V tomto dni se toto slovo Písma splnilo.“ Mesiáš sám stál před shromážděním a četl slovo z Bible, které se vztahovalo na Něho a pravil potom: „Dnes se toto písmo naplnilo!“ A přesto to nepoznali!

Jaká to byla tragédie; ale stalo se to! Stávalo se to často. Jak to bylo možné? Přírozeně tak, jako v jiných dobách, kdy uvěřili lidským výkladům Slova. Tím to bylo způsobeno. Věřící, ti takzvaní věřící v oněch dnech se drželi výkladu kněze, který dal o Písmu. Proto byl Ježíš, který nenáležel k jejich stavu a k žádnému jejich spolku, od nich vyloučen. Nemohli se s Ním ztotožnit, protože byl docela jiný než oni. Osoba Ježíše Krista byla tak jedinečná, že by to nikdo

neměl zmeškat poznat, že On byl Synem Božím, neboť byl to dokonalé naplnění Písma, které se na Něho vztahovalo. Právě tak je k poznání každý křesťan, jestliže vykazuje jeho život přesně to, co se má skrze křesťany konat.

Jak tu mohl stát a říci: „Dnes se toto místo Písma naplnilo před vašima očima!“? Jak úžasně! Jak jasně! A přesto tomu lidé neporozuměli. Proč? Protože přijali výklad kněží a uposlechli jej. Historie se neustále opakuje. Písmo má složený význam a právě takové zjevení.

Tak je kupř. v Bibli psáno: „Z Egypta jsem povolal Syna Svého“ (Oz. 11, 1) To již byl odkaz na Ježíše (Mat. 2, 15). Sledujeme-li jeho význam dále, pak zjistíme, že stejné místo Písma se týká i Jákoba. Ježíš byl Jeho větším Synem. Podle Scofielda a všech ostatních příruček byl Jákob Jeho syn, kterého povolal z Egypta, neboť k tomu se to místo Písma vztahuje. Má tedy dvojnásobný význam. Jednou se to týká Jákoba, který byl vyvolán a potom Ježíše, který byl rovněž vyvolán.

Tak je tomu i dnes! Proto se nacházíme v takovém zmatku a lidé nepoznávají pravdu Boží, protože existuje příliš mnoho lidských výkladů Božího Slova. Bůh nepotřebuje nikoho, kdo vykládá Jeho Slovo! ON je Svým vlastním vykladačem.

Na počátku řekl Bůh: „Budiž světlo!“ A bylo světlo. To nepotřebuje výklad.

Řekl: „Panna bude těhotná“ a stalo se to. To nepotřebuje být vykládáno. Bůh vykládá Své Slovo, když je potvrzuje a dokazuje, že je to tak. To je Jeho výklad – když je splňuje. Výklad Boží spočívá v tom, že Svoje Slovo uskutečňuje. Tak vám je vykládá.

Předtím ještě neexistovalo světlo; tu řekl: „Buď světlo!“ a již tu bylo. To nepotřebuje nikdo vykládat. My jsme však do toho namíchali lidské systémy. Učiníte-li to, způsobíte zmatek. Tak tomu bylo vždy.

Myslím však, že to přesto muselo být přemáhající. Pomyslete jen! Mesiáš! Proč Ho nepoznali? Protože jejich učitelé, kteří by Ho byli museli poznat, kteří by přece museli být znalí Písma, kteří by museli mít porozumění pro Písmo – tohoto Muže podcenili a řekli: „ON se přece tak jako tak narodil jako nemanželské dítě.“ Tomu my nevěříme; nyní, o mnoho let později, tomu nevěříme; za přesvědčení,

že se On narodil jako panenský Syn, bychom dali život.. A půjde-li čas ještě dále, dojde jednoho dne k tomu, že lidé budou umírat kvůli věcem, které koná Jehova dnes a o kterých dnes hovoříme. To bude potom, až znamení šelmy vstoupí do činnosti a nebude vám dovoleno, abyste tímto způsobem kázali evangelium.

Až nastane velké sjednocení kostelů, které je již nyní připraveno pro světovou církev, pak budete muset své svědectví o tom zpečetit vlastním životem. Musíte tomu věřit nyní. Kdyby kněží, kteří Ho odsoudili, mohli vstát z mrtvých, pak by Ho již neodsoudili.

Teď řeknete: „Kdybych tam byl, jednal bych tak a tak.“

Nuže, to se neudálo ve vašem časovém období – toto je však vaše období! Toto je ten čas.

Míníte: „Kdyby On zde byl ...“

Bible říká: „ON je tentýž včera, dnes a tentýž až na věky.“ Tudíž je On zde. ON je zde. Svět se ale stává stále civilizovanější, je větší a školenější. Nyní je On zde v duchovní podobě, kterou nemohou usmrtit nebo předat smrti. ON jednou zemřel. Nemůže zemřít ještě jednou. Musel se vtělit, aby Bůh v těle mohl za hřích být dán napospas smrti. Ale nyní již nemůže zemřít. Je to Duch svatý.

Přemýšlíme o tom, že to všechno proti Němu měli a že On také nepřistoupil k žádné z jejich skupin. Vidíte, to Ho také udělalo špatným člověkem. Nepřistoupil k jejich organizacím; nepřistoupil ke kněžstvu; neměl s tím nic společného. Nadto se kromě toho snažil bořit, co oni postavili.

Šel do chrámu. Označujeme jej za mírného Člověka. To také byl, ale často tomu rozumíme nesprávně, co znamená mírnost. ON byl Mužem plným soucitu, avšak často nerozumíme, co soucit skutečně je. Lidská sympatie není soucit. Soucit znamená konat vůli Boží. Vstoupil branou k rybníku Bethesda. Tam leželo mnoho lidí. O jejich počtu není zmínka, leželo tam ale mnoho chromých, slepých, mrzáků a tuberkulózních. ON měl vždycky soucit s lidmi a přece šel k muži, který nebyl ani chromý, slepý, zmrzačený ani tuberkulózní. Možná, že měl prostatu. Snad měl nějakou tělesnou vadu a opozdil se. Měl to již třicet osm let. Avšak nebylo to tak zlé, aby zemřel. Ležel tam na nosítkách.

ON se ho zeptal: „Chceš být uzdraven?“

Ten muž odpověděl: „Nemám nikoho, kdo by mě hodil do vody; než tam dojdu, vstoupí tam vždy někdo jiný přede mnou.“

Vidíte, on mohl chodit, viděl, mohl se pohybovat. Byl však prostě slabý. Ježíš mu řekl: „Vstaň, vezmi lože své a jdi domů.“ Kvůli tomu pak Ježíše vyslyšeli. Vzpomínáte si, že to Písmo říká.

To nepřekvapuje. Kdyby přišel dnes večer do Jeffersonville a takto jednal, lidé by stále ještě o Něm mluvili. Avšak pomněte, On přišel, aby konal jedno, totiž vůli Boží. To najdete u Jana 5, 19. Tam najdete odpověď. „I odpověděl Ježíš a řekl jim: ‚Amen, amen, pravím vám: Nemůže Syn sám od sebe nic činit, jediné, což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli On činí, toť i Syn též podobně činí.‘“

Byli by museli vědět, že toto bylo přímé potvrzení Mojžíšova proctví: „Proroka z prostředku tvého, z bratří tvých, jako jsem já, vzbudí tobě Pán, Bůh tvůj.“

Když uviděl toho muže, oslovil ho. Ježíš věděl, že se již mnoho let nacházel v tomto stavu. Protože byl Prorokem, viděl toho muže v tomto stavu, vydal se tam, prošel zástupem lidí a hledal tak dlouho mezi všemi, až našel určitého muže. Přesto, že byl Mužem plným soucitu, přešel ty chromé, zmrzačené, slepé a tuberkulózní, neboť míti soucit, znamená konat vůli Boží.

Zjišťujeme, že On, protože k nim nepřistoupil, byl vydědencem, jelikož neměl nic společného s jejich vyznáními. Neměl s nimi žádné obecenství, kromě toho, že jednoho dne šel do chrámu. Šel tam jako Člověk a našel dům přibližně tak zkažený, jako je tomu dnes. Kupovali, prodávali, měnili peníze; a On zpřevracel stoly penězoměnců, spletl si bič z provázků, a vyhnal je plný hněvu z chrámu a pravil: „Psáno jest: – Haleluja! – ‚Dům Mého Otce domem modlitby slouti bude!‘ A vy jste z něho udělali peleš lotrovskou. Vy s vašimi tradicemi jste Boží přikázání učinili neplatnými!“

Může taková skupina v Něho věřit? Tak dlouho se váleli v neřádu sjednocování a ve špíně onoho času, až duchovně zamrzli, že již nemohli pocítit vibrace síly všemohoucího Boha. Není divu, že se ta malá žena dotkla Jeho roucha a byla tím uzdravena, ale opilý voják mohl plivat do Jeho obličeje a žádnou sílu nepocítil. Přejde na to, jak

se k té věci stavíte; závisí to na tom, po čem vyhlížíte. Jdete-li do sboru, záleží na tom, po čem vyhlížíte.

Dovedeme si představit, jak tam On stál. Bezpochyby již kněží před Ním lid varovali: „Příští sobotu sem přijde. Jestliže to udělá, tak Ho neposlouchejte. Můžete tam jít a přisednout si, ale nedbejte na to, co On říká, neboť nepatří k naší skupině. Je vyděděncem. Nemá žádnou členskou legitimaci. Nemá ani doklady, že náleží k naší organizaci. Nic takového nemá.

„Co On je?“

„Odpadlík, který se narodil tam, v rodině tesaře jako nemanželské dítě. Jeho matka Ho očekávala, ještě než byli oddáni a oni se snaží tu záležitost ututlat pod záminkou, že je to nadpřirozená věc. My ale víme, že když přijde Mesiáš, sestoupí z nebe, přijde k našemu veleknězi a řekne: ‚Zde jsem, Kaifáši.‘“

Ale víme, že tak neučinil, protože to ve Slově tak nebylo napsáno. Lidmi vynalezené ústní podání bylo příčinou, že tomu tak věřili. Slovo řeklo, že přijde tak, jak potom přišel. Stál tu, přečetl slovo a pravil jim: „Dnes se toto slovo Písma splnilo před vašima očima!“ A přesto to nemohli vidět a poznat, že to byl On, stejně tak, jako i v těch ostatních časových obdobích.

Noé by byl mohl říci to stejné v den, kdy vešel do korábu a zavřel dveře. On by mohl otevřít okno nahoře v arše – vzpomeňte si, Bůh zavřel dveře – podívat se nashromážděný zástup a říci: „Dnes se slovo Písma naplnilo před vašimi zraky.“ To už ale pro ně bylo příliš pozdě. Kázal 120 let a pokoušel se je dostat dovnitř lodi, kterou stavěl, když jim říkal, že Písmo tak říká: „TAK PRAVÍ PÁN, bude pršet!“ Oni však vyčkávali příliš dlouho. Noé by byl bez pochyby mohl říci: „Dnes, v tomto dni se Písmo naplnilo!“

Mojžíš by také mohl říci v den, kdy jako svědectví pro něho sestoupil ohnivý sloup na horu Sinai: „Dnes se toto Písmo naplnilo.“

Jak víte, Mojžíš byl Bohem povoláný prorok. A protože měl povolání a byl prorokem, musel mít nadpřirozený prožitek, aby byl jako prorok prokázán. Musel se potkat s Bohem tváří v tvář a mluvit s Ním. Další podmínkou bylo, že všechno, co vyslovil, se muselo stát, jinak by mu nikdo nevěřil. Proto nikdo nemá právo sám sebe tak označovat, jestliže by, odříznut od světa někde v poušti, nebyl sám potkal

Boha tváří v tvář a nemluvil s Bohem. Žádní ateisté světa by mu to nemohli nějakým prohlášením uloupit. Byl při tom a věděl, že se něco stalo. Každý křesťan by měl mít tento prožitek – svůj osobní prožitek, dříve, než tvrdí, že je křesťanem.

Před chvílí jsem mluvil se svým synovcem, katolickým mladíkem, který řekl: „Strýčku Billy, běhal jsem všude, odtud tam a pokoušel se něco najít.“ Večer co večer, než začala tato shromáždění, plakal. V noci měl sny, že vešel, běžel k oltáři, kde se kázalo a vyznal, že je převrácený.

Řekl jsem: „Melvine, nezáleží na tom, kam jdeš, do kolika kostelů nebo církví vejdeš, kolik „Zdravas Maria“ odříkáš, nebo jak často jsi žehmán lidmi – ty se musíš znovuzrodit skrze Ducha Božího. To je to jediné, čím může být lidské srdce uspokojeno.“

Vím, že dnes mají náhražku pro znovuzrození. Stisknou ruku kazateli a nechají se zapsat do knihy. Avšak přátelé, to je dogma. To není biblická pravda. Jestliže by to bylo to, pak by musela 2. kap. Sk. ap. znít asi takto: „Když nadešel den letnic, vyšel pastor ven a podal lidem ruku.“

Ale tam je psáno: „A když přišel den padesátý, stal se rychle zvuk z nebe, jako valícího se větru prudkého a naplnil všechn dům, kdež seděli.“ To bylo posvěcení církve.

Tak přišel Duch svatý poprvé. Tak přišel od té doby pokaždé. ON je Bůh a nemění se.

Zde lidé chybují a říkají: „To bylo pro jinou dobu.“ ON je přece stejný, včera, dnes i na věky! Pokaždé, když církev přijala Ducha svatého, přišel jako poprvé; podle stejného „receptu“ ze Sk. 2, 38. To se nezměnilo a nikdy se to nezmění.

Je to právě tak jako s předpisem lékaře proti nějaké nemoci. Jestliže předepíše někomu lék a dotyčný půjde místo k lékárníkovi k nějakému mastičkáři, který tam přidá příliš málo účinné látky, pak vám to nepomůže. Přimíchá-li do toho ale příliš mnoho jedu, zabije vás to. Musí to být připraveno přesně podle receptu lékaře. V našem případě byl recept, jak přijmeme Ducha svatého, vystaven Dr. Šimonem Petrem o letnicích:

„Dávám vám předpis: Pokání čiňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a pak přijmete dar Ducha svatého. Vámť zajisté zaslíbení to (předpis) svědčí a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, kterýchžkoli by Pán Bůh náš povolal.“ To je ten věčně platný předpis.

Mojžíš měl toto prožití. Vydal se do země a počal lidem vyprávět: „Potkal jsem se s ohnivým sloupem. Byl v hořícím keři. ON mi přikázal, abych vám řekl: ‚JÁ jsem ten JÁ JSEM. Jdi tam; JÁ budu s tebou. Vezmi hůl do ruky, napřáhni ji nad Egypt a cokoliv vyslovíš, to se stane.‘“

Nějaký kněz možná řekl: „Nesmysl!“

Když ale viděli, že to, co řekl, se skutečně stalo, nemohli to déle zadržovat. Poznali, že byl poslán od Boha.

Jestliže Mojžíš řekl, že to viděl a dosvědčil, že je to pravda, potom je Bůh povinen, je-li to skutečně pravdou, slovo toho muže dokázat a jako pravdu potvrdit. To souhlasí.

Když Ježíš Kristus tam stál v onom dni, přestal číst a pravil: „Dnes se naplnilo toto Slovo před vámi,“ byl Bůh povinen nechat to Slovo naplnit.

Dnes večer tu stojíme a říkáme, že je Ježíš Kristus včera, dnes i na věky tentýž. Bůh je povinen dokázat, že tomu tak je, neboť je to Jeho Slovo. Čím se to stane? Vírou. Když Mu věříme. Musíme věřit, že Jeho Slovo je pravda.

Vzpomeňte si, co se stalo, když Mojžíš vyvedl lid, všechny, kteří ho následovali. Ti, kteří ho nenásledovali, zůstali v Egyptě. Ale všichni, kteří Mojžíše následovali, kteří táhli skrze Rudé moře a šli do pouště, uviděli Boha sestoupit na horu Sinai. Ohnivý sloup rozžhavl celou horu, zazněl Hlas odtamtud a Bůh dal deset přikázání! Tu by býval mohl Mojžíš předstoupit před lid a říci: „Dnes se naplnilo slovo, které jsem vám jako Jeho prorok řekl. V tomto dni! Vyprávěl jsem vám, že se Bůh se mnou potkal v hořícím keři v ohnivém sloupu a že řekl: ‚Toto ti bude znamením pro to: Až vyvedeš lid, přijdete na toto místo.‘ Tam na horu sestoupil Bůh ve stejném ohnivém sloupu jako tehdy, a tak, jak jsem vám vyprávěl. Dnes se toto proctví naplnilo. ON je zde, aby potvrdil, že věci, které jsem řekl, jsou pravdou.“ Bůh nám dej více takových mužů, kteří jsou čestní a up-

římní a mluví pravdu, aby všemohoucí Bůh mohl potvrdit, že Jeho Slovo je stále ještě pravda. ON zůstává tentýž včera, dnes i na věky.

Jozue by byl mohl říci to stejné ve dni, kdy se vrátili do Kádes Barny, poté, co tak daleko táhli pouští. Oni pochybovali o tom, že ta zem je taková, jak řekl Bůh. Bůh jim řekl: „Je to dobrá země; přetéká mlékem a medem.“ Jozue a Kálef byli ti jediní, kteří tomu uvěřili. Těch deset ostatních, kteří tam přešli společně, tomu nevěřili. Vrátili se však s důkazem, přinesli vinnou révu s jedním hroznem, který musel být nesen dvěma silnými muži.

Jozue a Kálef by tu byli mohli stát a říkat: „Dnes se toto Písmo naplnilo. Zde je důkaz, že to je dobrá země.“ Jistě! Proč? „Zde je důkaz, že je to dobrá země. Kde jste našli kdy takové věci v Egyptě?“ Tam taková místa neexistovala. „Avšak dnes je toto místo Písma splněno.“

Byl by to stejné mohl říci po té, co prorokoval a ohlásil, že zdi Jericha padnou, když budou sedm dní a sedmého dne sedmkrát chodit kolem. Při posledním obcházení se zeď skutečně zřítíla. Tu by byl mohl Jozue vystoupit a říci: „V tomto dni si stalo, co mi Kníže vojska Pánova před týdnem řekl, že se to tak stane. Dnes je toto Písmo naplněno. Zde leží na zemi zřícená zeď. Pojdte! Vnikněme dovnitř. Patří to nám!“

Dnes je toto slovo Písma naplněno. Jak skvělé, že muži Boží se zastali pravdivých věcí!

Izrael musel přebrodit řeku, aby se dostal do země, která jim patřila. Jak to bylo možné? Byl měsíc duben, řeka rozvodněná, neboť nahore v Judsku byla právě obleva.

Ó, jakým ubohým generálem se zdál být ten, kterého Bůh poslal, který měl Jeho lid převést v měsíci dubnu, kdy Jordán vystupuje z břehů.

Zastavil bych se zde, kdybych měl čas, abych vám dal malý pokyn. Je možné, že tam sedíte a máte rakovinu nebo jinou nemoc. Myslíte: „Proč se to stane právě mně, jako křesťanu? Proč jsem v tomto stavu; přesto, že jsem křesťan?“

Mnohdy Bůh ponechává všechno tak temné, že ani nemůžete pohlédnout vzhůru ani kolem sebe nebo někam jinam. Potom ale

přijde a připraví vám cestu skrze to všechno, abyste mohli říci: „Dnes se toto Písmo naplnilo – to, co On zaslíbil, že učiní.“

ON dovolil, aby ti tři Hebrejci byli vrženi do rozpálené pece. Řekli: „Náš Bůh je mocen nás zachránit z rozpálené ohnivé pece. Neučiní-li to však, přesto se nebudeme klanět tvému obrazu.“ Když vyšli z ohně, nebyli ani cítit spáleninou, byli by mohli říci: „Dnes se toto slovo Písma naplnilo.“

Když Daniel vyšel z jámy lvové, byl by mohl říci to stejné.

I Jan Křtitel, který vystoupil po 400 letech náboženských nauk, by to byl mohl říci! Není divu, že kostelní církev se v tom čase nacházela ve zmatku. Když přišel z pouště a vystoupil tam u Jordánu, byl by se mohl postavit na břeh a říci: „Dnes se toto slovo Písma z Iz. 40 naplnilo!“

Ó, mohl bych se zde zastavit a vyprávět vám, co mi řekl onen starý kněz. Privil: „Synu, ty jsi to poselství nedokončil.“

Řekl jsem: „Pomlč o tom.“

Zeptal se: „Myslíš, že to ti letniční neviděli?“

Řekl jsem: „Ne.“

Řekl: „Já to vidím.“ Ačkoliv byl katolickým knězem, řekl: „Proč jsi nekázal dále?“

Odpověděl jsem: „Pomlč o tom.“

Odpověděl: „Čest buď Bohu, já to vidím.“

Asi v témže okamžiku sestoupil Duch svatý na jeho sestru, která seděla ve shromáždění. Povstala, mluvila v neznámé řeči a dala přesný výklad toho, o čem jsme – kněz a já – hovořili na podiu. Celá církev, všichni přítomní vykřikli. Bylo to známé i na konferenci Orala Robertse, která konala před dvěma týdny a na konferenci se o tom rozmlouvalo. Během toho, co tu ten kněz seděl, zjevil Duch svatý mezi posluchači skrze jednu ženu, totiž jeho sestru, co se dělo zde na podiu a zjevil to, co jsme se snažili utajit.

Dnes je toto slovo Písma o hodině, ve které žijeme, naplněno. V tomto dni se objevilo večerní světlo a přesto ho nevidíme.

Vzpomeňte, Jan řekl: „Dnes jsem přišel já, hlas toho, který volá na poušti, jak prorok Izaiáš řekl: „Připravte cestu Páně!“

Nerozuměli mu a řekli: „Ó, ty jsi Kristus.“

On ale řekl: „Ne, nejsem Kristus. Nejsem hoden rozvázat řemínek Jeho obuvi. ON je ale někde mezi vámi.“ Byl si jist, že tu bude, že tu bude ve Svém čase, neboť Bůh mu řekl, že představí Mesiáše.

Jednoho dne tam přišel mladý Muž; uviděl světlo – znamení nad Ním a zvolal: „Aj, Beránek Boží! V tomto dni je toto slovo Písma před vámi splněno.“

Když vystoupil Petr ve dni letnic a citoval Písmo z Joele 3, jistě, že se těm lidem vysmívali. Nemluvili již svojí vlastní řečí, nýbrž něco koktali. Bible říká: „Ukázali se jim rozdělené jazyky.“ Rozdělený znamená rozštěpený jazyk, kterým nelze nic zřetelně vyslovit, nýbrž jen koktat. Chovali se jako skupina opilců.

Všichni říkali: „Tito lidé jsou opilí; podívejte se na ně. Vidíte, jak se chovají, tito muži a ženy. Chovají se nepatřičně.“ To řekla ta náboženská skupina oné doby.

Petr ale vystoupil v jejich středu a pravil: „Muži a bratři a vy, kteří bydlíte v Jeruzalémě a v Judsku: Toto vám buď známo, že tito zde nejsou opilí, jak se domníváte – vždyť je teprve třetí hodina na den – nýbrž zde se naplňuje, o čem mluvil prorok Joel: ‚V posledních dnech se stane, praví Pán, vyleji z Mého Ducha na všeliké tělo.‘ Dnes se toto místo Písma naplnilo.“ Jistě!

Luther vystoupil v pravý čas, Wesley vystoupil v pravý čas. Letniční hnutí přišlo v pravý čas. Nic nevybočuje z pořádku.

Nyní vás prosím, abyste sledovali časové období; a dobu, ve které nyní žijeme, porovnali se zaslíbeným Slovem pro dnešek. Jestliže lidé v jiných časových obdobích mohli říci: „Dnes se toto Písmo splnilo“, co je potom s tím, co je napsáno pro tento den? Co bylo zaslíbeno pro tento den? Kde se nacházíme? V jaké žijeme hodině, jestliže hodiny ukazují tři minuty před půlnocí?

Svět má strach; kostelní církev je místem korupce. Nikdo neví, na čem je. Jaká hodina na den to je? Jak se to má s Písmem pro tento den?

Vidíte dnešní stav církve, stav kostela, svět, politiku, světské systémy – jsou zkažené, jak jen je to možné. Nejsem politik; jsem křesťan, proto není mojí věcí, abych mluvil o politice. Rád bych jen řekl, že obě strany jsou zkažené.

Jedno jsem zvolil: byl to Kristus. Proto jsem vyhrál. Ďábel hlasoval proti mně, Kristus ale pro mne. Záleželo na tom, koho jsem zvolil. Jsem rád, že jsem hlasoval pro Něho. Ať si svět říká, co chce, přesto věřím, že On je včera, dnes i na věky tentýž. ON to dokáže. ON to jistě učiní.

Počet zločinů stoupá, obzvláště kriminalita mladistvých. Pozorujte náš národ, který byl kdysi květinou světa. Naše velká demokracie se zrodila tehdy, když bylo podepsáno prohlášení o nezávislosti. To jsme se stali demokracií. Víme, které věci naši velcí předkové dokázali. Měli jsme skvělý národ. Nyní ale jde do zániku, rozdroben se potácí a ustupuje. Snaží se dostat peníze tím, že se zvyšují daně, aby to mohli odeslat k vykupování přátelství nepřítelů, který nám to mrští zpět do tváře. Byla první světová válka, druhá světová válka a již směřují ke třetí. Je to právě tak, jak je to předpověděno v Mat. 24: „Jeden národ povstane proti druhému, a jedna říše proti druhé.“ Všechny tyto věci se měly stát. To nyní chceme sledovat.

Nuže, dobrá, pozorujme ještě něco jiného: pokrok ve vědeckém bádání. Můj dědeček navštěvoval babičku ještě na voze taženém voly. Dnes existují trysková letadla; ano, dokonce kosmické lodě, které krouží kolem planet. Je to ohromující. Kdo to předpověděl? V Dan. 12, 4 je psáno: „V konečné době bude nabývat poznání.“ My poznáváme hodinu, v níž žijeme.

Přemýšlejte o stavu světa, stavu vědy. Sledujte také vzdělávací systém dneška. Nesnažte se to nyní popírat, mám výstřižky z novin, že v našich kostelích a školách je vydáno prohlášení o sexu, kterým jsou školáci vyzýváni k sexuálním vztahům mezi sebou, aby zjistili, zda se k sobě hodí. Ano, tak to je.

Jak je to s naším duchovenstvem? Dnes večer jsem četl v jednom výstřižku z novin, že v Los Angeles, v Kalifornii, skupina duchovních – baptističtí a presbyteriánští kazatelé, – sezvala některé homosexuály a praktikovali homosexualitu. Takto se prý snaží získat tyto lidi pro Boha, přesto, že je to jedno z prokletí tohoto času – jako tehdy v Sodomě. Strážci zákona je zatkli.

Kde se nacházíme? Celý náš systém mezi námi je zkažený. Četl jsem, že homosexualita ve Spojených státech v posledním roce vzrostla o 20-30%. Přemýšlejte o tom, muži žijí s muži, právě tak, jak to činili v Sodomě.

Zločinnost narůstá, obzvláště kriminalita mládeže. V které hodině žijeme? Dnes je toto slovo prococtví naplněno.

Náboženský svět, kostel, vyvolaná církev, kterou označujeme za vyvolanou církev, poslední církevní věk, letniční období – kde se nacházíme? V Laodicei, jak říká Písmo.

Dnes již neexistují žádné zábrany. Ženy jsou napolo oblečené, a jak je to s muži? Je to strašné. Někteří jsou po třetí nebo po čtvrté ženatí, náležejí k diakonům a všemu možnému. Odstranili zábrany a vnesli do toho zkaženost, protože povolali kostelní poradce a zaujali světský postoj. Dnes mají krásnější budovy, než jaké kdy měli. Mnohé z těchto budov jsou auditoria v ceně padesáti milionů dolarů! Padesát milionů dolarů! – Letniční! Před pětadvaceti lety se nacházeli někde na rohu ulice a hráli na tamburinu. Písmo praví ve Zjevení 3: „Jsi bohatý a pravíš: ‚Ano, zbohatl jsem, trůním jako královna a nemám v ničem nedostatku, a nevíš, že právě ty jsi bídňný, politováníhodný, chudý, slepý a nahý“ – a nevíš to. Dnes se toto slovo Písma naplnilo před vašima očima. Amen!

Amen znamená: Tak se staň! Nevztahuji to Amen na sebe, ale vyjadřuji tím, že věřím, že je to pravda. V tomto dni je toto Písmo naplněno.

Letniční církev je ve stavu Laodiceje. Ovšem, že ještě poskakují, dělají rámus a pokračují v tom, dokud hraje hudba. Jakmile ale hudba přestane, i ta beat-muzika, kterou mnozí z nich označují za křesťanskou hudbu, jakmile ta ustane, je celá nádhera pryč.

Je-li to ale skutečně chválení Boha, nemůže být umlčeno ani pískáním, ani jinou mocí světa. přichází-li to skutečně od Boha, není k tomu zapotřebí žádné hudby, aby to vzniklo. Jen Duch Boží musí sestoupit, pak to začne. Oni to již dávno zapomněli, protože stanovili mluvení jazyky za původní důkaz toho, že přijali Ducha svatého. Slyšel jsem i dábly a čarodějnice mluvit v jazycích.

Duch svatý je Slovo ve vás, který se dokazuje tím, že Slovo přijímáte. Všechno ostatní nemůže být Duch svatý. Tvrdí-li někdo, že je

to Duch svatý a popírá Slovo Bible, pak to nemůže být Duch svatý. To je ten důkaz: jestli tomu věříte nebo ne.

Připomeňme další důležité znamení. Židé jsou opět ve své domovině; jsou národem; mají své peníze, jsou členem OSN, mají svou armádu a všechno ostatní. Nacházejí se opět ve své vlasti a Ježíš řekl: „Naučte se podobnosti od fíkového stromu.“ Jsou tam, opět ve své zemi. Dnes je toto Slovo Písma naplněno.

Židé jsou opět ve své domovině – v tomto dni je Písmo naplněno. Církevní období Laodiceje – dnes je toto Písmo naplněno. Mat. 24: Celý svět je zkažený; mocné bouře burácejí zeměmi, všude slyšíme o velkých katastrofách. Dnes je toto Písmo naplněno.

Zjistili jsme stav světa. Vidíme, kde se nachází formální církve, kde organizace a denominace. Vidíme, kam dospěly národy. Vidíme, že tato zaslíbení jsou dnes splněna. V pořádku. Avšak v tomto dni se má zrodit neobyčejné královské semeno Abrahamovo. Přesně to to bude. Bude to královská Nevěsta pro královského Syna, Jehož příchod je zaslíben. Jak jsem již řekl v předešlém večeru, nebude to žádné přirozené semeno, nýbrž duchovní semeno. Povstane duchovní Nevěsta. Ona je královským semenem královské víry královských synů Abrahamových. Objeví se v posledních dnech. Čas a místo byly zaslíbeny v Mal. 4, poslední část. Bude dáno poselství, které vyburcuje srdce lidí a přivede je opět k apoštolským otcům.

Vystoupí někdo v moci Eliášově, muž pouště, který povstane a bude mít poselství, skrze něž budeme opět přivedeni rovnou ke Slovu. To je ta hodina, ve které žijeme.

Vezměte také v úvahu to nadpřirozené světlo, vy lidé z Jeffersonville, které sestoupilo v r.1933 nad řeku, když jsem křtil 500 lidí ve jménu Ježíše Krista. O to vás prosím v této hodině. Bylo mi tehdy kolem dvaceti let. Co tam bylo řečeno, Jeffersonville? Co se stalo na konci ulice Spring, když „Courier Journal“ resp. mám za to, „Louisville Herald“ přinesl ten článek? Bylo to potom rozšířeno časopisem „Associated Press“ a dostalo se to až do Kanady. Dr. Lee Vayle to v roce 1933 vystříhl z novin v Kanadě.

Když jsem se chystal pokřtít sedmnáctou osobu za tohoto svědka – přece znáte zbytek té události – když jsem tam tedy stál, abych pokřtil sedmnáctou osobu, sestoupilo z nebe dolů světlo, které záři-

lo, jako kdyby spadla nějaká hvězda z nebe. Hlas řekl: „Jak byl Jan Křtitel poslán před prvním příchodem Krista, tak tvé poselství předejde do celého světa Jeho druhému příchodu.“ Dnes je toto slovo Písma splněno! Dík buď Tobě, Pane.

V tomto dni! – Bůh to zaslíbil. Co se stalo? V tomto čase to šlo kolem celého světa. Když jsem byl ještě malý chlapec, sestoupil Bůh tam u Wathen's na ulici Utica Pike v ohnivém sloupu a viděl jsem, že jeden keř hořel, když jsem právě nesl vědro vody ze stáje do černé palírny. Pravdu o tom přece znáte.

ON řekl: „Nekuř ani nikdy nepij. Neposkvřňuj své tělo, neboť budeš muset vykonat dílo, až budeš starší.“

Dosvědčuji, že je to pravda a že jsem to viděl. A Bůh učinil to stejné jako u Mojžíše a mluvil tam před celým shromážděním. Toto je pravda! Dnes je toto Písmo v našem středu naplněno!

Vzpomeňte si, co On řekl o rozeznávání a jak to bude, o vkládání ruky až k poznávání tajemství srdcí. Dnes je toto slovo Písma splněno před vašim očima, tato zaslíbení, která byla dána.

Pohleďte, všechna tato zaslíbení byla Bohem, Bohem těch zaslíbení, naplněna a potvrzena. Vidíte, obraz Anděla Páně visí dnes ve Washingtonu. George J. Lacy, vedoucí oddělení FBI pro otisky prstů a dokumenty ve vládě Spojených států, přezkoušel snímek, který byl udělán v Houstonu, v Texasu, a řekl: „Toto je jediná nadpřirozená bytost, která kdy byla na celém světě vyfotografována.“ To musí vědět, neboť je na tomto poli nejlepším expertem světa.

Visí tam jako důkaz pravdy. Je to stejný ohnivý sloup, který tehdy vedl Izrael pouští. Dnes jej vidíme opět. ON je právě tak přítomný jako tehdy, když byli vyvedeni z Egypta. Kdo On je? V tomto dni je toto Písmo splněno. Vy znáte poselství, které On vyslovil.

Vzpomeňte na vidění o Tucsonu před třemi lety, když jsem tam stál na ulici. Pět let předtím mi řekl: „V tom dni, kdy město zatluče vyměřovací kůly před tvými vrátky do zahrádky, se obrať na Západ.“ Lidé, kteří přicházejí sem do kaple, vědí, že se to v té době právě tak stalo. To je pravda.

V den, kdy tam pan Goyne s lidmi přišel a označil nové vedení ulice, jsem řekl své ženě: „To něco znamená.“

Zeptala se: „Co je to?“

Vešel jsem dovnitř, podíval se do své knížky; tam to stálo! Když jsem příští den v 10,00 hod. seděl ve svém pokoji, sestoupil Anděl Páně a pravil: „Odeber se do Tucsonu. Budeš se nacházet severovýchodně od Tucsonu, sestoupí v konstelaci sedm andělů a celá země kolem tebe bude otřesena. Tam ti bude řečeno další.“

Kolik si vás na to vzpomíná, že to bylo řečeno dlouho předtím, dříve, než se to stalo? V této budově dnes večer sedí muži, kteří tam stáli, když se to stalo. Bylo řečeno, že bude otevřeno sedm pečeti, skrytá tajemství celé Bible a tím že se naplní Zjevení 10, že se tyto věci stanou během poselství sedmého anděla. Dnes se toto slovo Písma splnilo před našimi zraky. V tomto dni je toto Písmo splněno.

V minulém roce jsem stál na stejné místě. Pan Wood, který je zde a já jsme šli vzhůru na horu. Byl zarmoucen, protože jeho žena byla nemocná. Tu promluvil Duch svatý: „Vezmi kámen, který tam leží a vrhni jím do vzduchu. Až padne dolů, řekni: „TAK PRAVÍ PÁN: Soud zasáhne zemi! Řekni mu, že během několika hodin spatří ruku Boží.“

To jsem řekl panu Woodovi, který je dnes večer také přítomen a odhaduji, že tam bylo ještě deset, ne-li dokonce patnáct mužů, kteří tam v tom čase byli. V příštím jitra se stalo, že Pán sestoupil ve vichřici, která rozmetávala úlomky z pohoří kolem nás a srážela vrcholky stromů. Třikrát třesklo a bylo řečeno: „Soud se blíží na západní pobřeží!“

O dva dny později se Aljaška téměř potopila. Od té doby bijí vlny Božího soudu po celém pobřeží proti této „duchovní oponě“.

Existuje železná opona, bambusová opona a opona hříchů. Civilizace šla za sluncem a právě tak evangelium. Pronikalo od východu na západ jako slunce. Nyní dospělo na Západní pobřeží. Dále jít nemůže. Kdyby šlo ještě dále, dostalo by se znovu na východ.

Prorok řekl: „Nadejde den, který nemůže být nazván ani dnem ani nocí“ – pochmurný den s mnoha dešti a mlhou; právě natolik jasný, aby věděli, jak se dá přistoupit k nějaké denominaci a nechat zapsat své jméno do knihy. Avšak v čase večera bude světlo. Dnes je toto slovo Písma naplněno.

Stejně SLUNCE, které vychází na východě, zapadá na západě. Ten stejný SYN Boží, který přišel na východě a sám sebe potvrdil jako Bůh zjevený v těle, je tentýž SYN Boží, který se nyní v času večera ohlašuje uprostřed církve jako tentýž včera, dnes i na věky. Večerní světlo Syna nadešlo. Dnes je toto Písmo splněno před námi!

Kde se nacházíme nyní v porovnání s časem Abrahama? Kde se nacházíme v této velké době, do níž jsme byli postaveni, v té velké hodině, ve které žijeme? Všechna vidění se naplnila. Co to znamenalo, když Junior Jackson, jeden z našich přátel kazatelů ze sesterského sboru, k nám jednoho večera přispěchal a řekl: „Měl jsem sen, bratře Branhame, který mě znepokojuje. Viděl jsem, jak všichni bratři byli shromážděni na jedné hoře.“ Dále vyprávěl: „Na této hoře jsi nás poučoval o písmenech, která vypadala, jako by je čas vyryl do skály. Když jsi to vše skončil, řekl jsi nám: ‚Pojďte sem blíže!‘ a všichni jsme se tam shromáždili. Potom jsi vzal nějaké nářadí odněkud, které vypadalo jako sochor a uhodil jsi jím horní část této malé pyramidy. Když se to stalo, uviděli jsme žulovou skálu, na které nebylo napsáno nic. Řekl jsi, že se na to máme dívat. Všichni jsme si to prohlíželi.“ Dále mluvil: „Otočil jsem hlavu a zpozoroval, že jsi tak rychle, jako jsi mohl, šel na západ – směr západ slunce.“ Kolik vás si na to vzpomíná?

Chvíli jsem tam stál, až to Duch svatý zjevil a řekl: „Celá Bible, jako kupř. ospravedlnění, posvěcení a křest Ducha svatého, křest na jméno Ježíše a všechny ty věci byly lidem zjeveny. Avšak uvnitř jsou ještě skryta tajemství, neboť Bible je zapečetěna sedmi pečetěmi. Musím tam jít, abych to našel.“

Toho jitra, když sestoupilo sedm andělů, byla země otřesena a kamení létalo do všech směrů. Stálo tam sedm andělů a bylo řečeno: „Vrať se zpět do Jeffersonville, odkud jsi přišel, neboť bude otevřeno sedm pečetí těch sedmi tajemství.“

Zde se nacházíme dnes. Pochopili jsme semeno hada a v několika dnech, bude-li Pán chtít, porozumíme také správně „Manželství a rozvodu“ a všem těmto věcem, které Bůh otevřel, každé pečetě, každému tajemství od založení světa. Radovali jsme se z Jeho přítomnosti a Jeho požehnání. To je pravda. Dnes je toto Písmo naplněno.

Časopis „Life“ o tom přinesl článek s nadpisem: „Mysteriózní světelný kruh se zvedá nad Tucsonem a Phoenixem do vzduchu“ – právě tak, jak jsem vám téměř rok předtím řekl, že to bude jako nějaký trojúhelník. Snímek visí tam v církvi. Kdo si koupil týdeník, má jej rovněž. Tam to bylo úplně přesně tak. Řekli, že to bylo sedmadvacet mil vysoko a třicet mil široké. Stále ještě nerozumějí tomu, co se stalo. Objevilo se to tajuplně a zmizelo stejně tak.

Bratr Fred Sothman, bratr Gene Norman a já jsme tam stáli jako tři svědkové, jako tehdy Petr, Jakub a Jan na hoře. Vydali svědectví; stáli tu a pozorovali to, když se to stalo. Viděli to, že se to stalo. Tam to bylo. Viselo to na nebi tak vysoko, kde již neexistuje žádná vlhkost, aby se mohla vytvořit mlha. Jak se to tam mohlo dostat? Byli to andělé Boží, kteří se vraceli po předání poselství. V tomto dni je jejich proroctví v našem středu naplněno. Dnes je toto slovo Písma splněno.

Vzpomeňte si: sedm pečetí bylo otevřeno; na západním pobřeží byla smršť Nepomíjete to, jak to učinili tehdy. Nyní chceme svoji pozornost přiklonit k tomu, co se děje v našem čase.

Co říká Písmo o tomto dni a této době, v níž žijeme? Ježíš o tom mluvil. Nemám čas, abych probral všechno, ale jedno místo z Písma bych chtěl ještě zmínit, dříve, než skončíme. Ježíš to sám vyslovil v Luk. 17, 30. Ježíš Kristus je sám to Slovo. Věříte tomu? Ježíš Kristus, to tělem učiněné Slovo, vyslovil a řekl, čím bude Slovo v konečném čase a co bude znamením konce světa. ON jim řekl, že národ povstane proti národu. ON však také řekl: „Jak to bylo ve dnech Sodomy, tak bude v tom dni, až se bude zjevovat Syn člověka.“

Když Ježíš přišel na zem, byla Mu dána tři označení Syna: Syn člověka, což se vztahuje na Něho jako na Proroka; Syn Boží a Syn Davidův. Během toho, co žil na zemi, se nikdy neoznačil jako Syn Boží. Řekl: Jsem Syn člověka“, neboť musel přijít, aby naplnil Písmo jako Prorok.

Možšíš řekl: „Proroka jako mne vám vzbudí Pán váš Bůh.“ To je důvod, proč nemohl být označen jako Syn Boží, neboť byl Synem člověka. Slovo přišlo k prorokům, co On byl ve Svě celé plnosti. ON byl Syn člověka, hlavní Prorok, a nejen hlavní Prorok, nýbrž Bůh-Prorok! Plnost Božství byla tělesně v Něm. Proto byl Synem člověka.

Nuže, po dva tisíce let Ho známe jako Syna Božího – jako Ducha. V Tisíciletém království bude Synem Davida na trůnu. Všichni, kteří věříme Písmu, to víme.

Ježíš řekl, že se Syn člověka bude na konci tohoto církevního období v němž žijeme nyní, opět zjevovat stejným způsobem, jak tomu bylo za času Sodomy. Hleďte, jak to dějinně vyložil. ON nejdříve řekl: „Jak to bylo kdysi v době Noé, když jedli, pili, ženili se a vdávaly ...“ Poté zmínil jako další Syna člověka v době Sodomy, neboť to předešlé se týkalo Židů. Zde na příkladu Sodomy On pojednává o pohanech. Tam vykonal soud tím, že se všichni utopili ve vodě. Zde mluví o pohanech, když je v čase Sodomy nechal zemřít v ohni. To je pravda. Pohanský svět byl spálen.

Tak tomu bude, až se Syn člověka zjeví. Ale již to nebude voda, tentokrát to bude oheň. Ježíš četl ze stejné 1. knihy Mojžíšovy, 19. kapitoly, ze které čteme i my, když se odvolával na Sodomu..

Připouštíme, že svět je ve stejném stavu, jak byla tehdy Sodoma, ve stejném sodomickém stavu. Všichni k tomu říkáme „Amen“. Věříme tomu. Nuže, poznáváme také duchovní stav přirozené církve laodicejské. I k tomu říkáme „Amen“ a přijímáme ta ohlášená znamení.

Víme, že svět je v sodomitském stavu. Je to pravda? Tomu přisvědčujeme. Avšak jak je to se znamením, které přijal Abraham, který očekával zaslíbeného syna? To byl Někdo jiný. Přemýšlejte o tom, Sodomští měli své posly. K Abrahamovi rovněž přišel Posel. Abraham očekával den ze dne, že se stane jedna téměř nemožná věc, kdy Sáře bude devadesát a jemu sto let. Podle zaslíbení Božího stále ještě čekal. Uprostřed vší kritiky očekával na syna. Tak i pravý věřící čeká na návrat zaslíbeného Syna.

Pomyslete, krátce, než syn přišel, bylo mu dáno znamení. Nemá být znamení přicházejícího Syna zjeveno také královskému semeni Abrahama, které očekává královského Syna, jak tomu bylo při otcí Abrahamovi, který očekával přirozeného syna? Je to pravda? Ježíš řekl zde v Luk. 17, 30, že Syn člověka se zjeví dříve, než tento čas přijde, jak to On učinil ve dnech Sodomy – před zničením Sodomy. Po tom znamení vyhlížíme.

Sledujme stav oné doby, jaký byl v Sodomě. Vidíte, svět propadl sodomářství.

Před nedávnem ukazoval jeden z ředitelů kin film, na který jsem se šel podívat. Jmenoval se Sodoma. Budete-li mít příležitost a nebude běžet nic jiného, než toto, tak se na něj podívejte. Byl to určitě dobrý obraz Spojených států dneška. Hollywood byl přesně předveden; tentýž způsob odívání a všechno ostatní, jak to tehdy měli. Velké hostiny se vším, co k tomu náleží; náboženský kult lidí – takzvaně náboženský.

Sodoma měla jednoho svědka. Byl to muž jménem Lot., Abrahamův synovec. Abraham do Sodomy nešel. Měl kolem sebe velkou skupinu, která vystačila k tomu, aby zvítězil nad tuctem králů a jejich armádami. Měl u sebe velkou skupinu. Jednoho dne tam seděl pod řečíkem a všechno šlo u něho z kopce. Nikdo s ním nechtěl mít co činit, přesto však dále setrval na zaslíbení. Nyní dávejte dobrý pozor, dříve než skončíme. Když tam seděl, přišli k němu tři muži. Dva z nich se vydali do Sodomy a kázali evangelium těm, kteří vyšli – Lotovi. Je to pravda? Jeden však zůstal u Abrahama. Všimněte si, ten Jeden, který zůstal u Abrahama, byl sám Bůh; dva ostatní byli andělé, poslové.

V Sodomě žádné divy nekonali, ale ranili je slepotou. Takové kázání evangelia je vždycky raní slepotou.

Vidíte, jak v tom čase bylo všechno uspořádáno. Existovala tam přirozená církev. Jak jsem již včera večer řekl, ohlašuje se Bůh vždy ve „třech“. Tam byli Sodomité, Lotovci a Abrahamovci. Dnes večer můžeme vidět totéž uspořádání. Svět má totéž rozvržení.

Smím se vás něco zeptat? Prohlédněte si nyní to rozvržení. Abraham nazval toho Muže, který k němu mluvil, Elohim. Hebrejské slovo Elohim znamená Všemohoucí, ten Věčný. Elohim – sám Bůh.

V 1. Moj. je psáno: „Na počátku stvořil Bůh ...“ Vezměte hebrejský text; tam stojí: „Na počátku stvořil Elohim nebe a zemi.“

Zde v 1. Moj. 18 nazval tohoto Muže Elohim. Proč to učinil? Protože to byl Bůh, představený v lidském těle, který se s Abrahamem posadil a jedl telecí maso, jakož i chléb a pil mléko. Byl to Bůh sám, který potom přímo od Abrahama odešel. Dal mu však znamení. Povšimněte si, při tomto znamení se postavil zády ke stanu. Vzpomínáte si, že se Abraham ještě několik dní předtím jmenoval

Abram a Sára předtím Sarai. Ze Sarai se stala Sára a z Abrama Abraham. Abraham znamená „Otec národů.“

Dejte zde dobrý pozor, neboť uvidíme stav hodiny, v níž nyní žijeme, neboť Ježíš nám řekl, že po tom máme vyhlížet. Viděli jsme, že všechno ostatní se stalo; nyní chceme sledovat, jaké uspořádání má vidět královské semeno.

Tento Muž řekl: „Abrahame, kde je tvá žena Sára?“

A Abraham odpověděl: „Nachází se ve stanu za Tebou.“

ON ji přece nikdy neviděl. Jak věděl, že jeho jméno je Abraham? Jak věděl, že její jméno je Sára? „Abrahame, kde je tvá žena Sára?“

Odpověděl: „Je ve stanu za Tebou.“

Tu On řekl: „JÁ (osobní zájmeno) – Já tě navštívím podle zaslíbení. Tvoje žena bude mít dítě. Spolehl jsi se na Mne; JÁ to nyní splním.“

Sára se nacházela vzadu ve stanu a naslouchala za stěnou stanu. Smála se sama v sobě a řekla: „Žena jako já má ještě pomýšlet na radovánky se svým pánem, který je přece také již téměř stoletým starcem? To přece již mnoho let nebylo.“

Muž, který tam seděl v lidském těle, jedl a pil jako obyčejný člověk; Jeho oděv byl zaprášený a kterému Abraham umyl prach z jeho nohou, to byl sám Bůh. Otočil se a pravil: „Proč se Sára smála ve stanu a měla o tom myšlenky? ON věděl a dovedl rozeznávat, jaké měla Sára myšlenky, když byla ve stanu za Ním. Je to pravda?“

Jaké znamení ukázalo královské Semeno Abrahamovo, když bylo na této zemi – Syn člověka? Jednoho dne k Němu přišel Šimon. Ondřej ho přivedl. Pravil: „Tvé jméno je Šimon, ty jsi syn Jonášův.“ Vidíte, skrze to on uvěřil. Filip tam šel, přivedl Natanaele a řekl mu: „Pojď a viz, koho jsme našli: Ježíše z Nazaréta, syna Josefova.“

Namítl: „Okamžik. Mohlo by snad z tohoto fanatismu vzejít něco dobrého?“

Odpověděl: „Pojď a podívej se.“

Když přišel Filip s Natanaelem do přítomnosti Ježíše, pohlédl na něho Ježíš a řekl: „Aj, pravý Izraelita, v němž není lsti.“

Rabbi, od kdy mne znáš?“

ON mu odpověděl: „Ještě než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem, jsem tě viděl.“

Řekl: „Rabbi, Ty jsi Syn Boží, Ty jsi ten Král Izraele.“

Ona žena přišla ve svém nemorálním stavu ke studni, aby čerpala vodu. To je nyní takové malé názorné vyučování. Ježíš poslal učedníky, aby nakoupili potraviny. Když tam přišla a chtěla čerpat vodu, řekl: „Ženo, dej mi pít.“

Odpověděla: „Přece není zvykem říkat mně něco takového. Máme zde přece rasové rozdělení. Vy Židé nemáte s námi Samaritány nic společného, a my nemáme nic společného s vámi.“

Řekl: „Ženo, kdybys věděla, kdo s tebou mluví, pak bys Ho prosila, aby dal tobě pít. Dal bych ti vodu, kterou nemůžeš načerpat.“

Zjistil její stav a viděl, co to bylo. Řekl: „Jdi a přiveď svého muže, potom sem přijď.“

Odpověděla: „Nemám muže.“

Odvětil: „Pravdu jsi řekla: pět mužů jsi měla a ten, se kterým nyní jsi, není tvůj manžel.“

Tedy řekla: „Pane, poznávám, Ty jsi Prorok. Víme, že až přijde Mesiáš, bude nám říkat tyto věci.“

Ježíš odpověděl: „JÁ to jsem.“

Nato běžela do města a řekla: „Pojďte a vizte Muže, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není On ten Mesiáš?“

Pozorujte, konal to před Židy a Samaritány, ale nikdy před pohany. My, ostatní národy, jsme byli v oněch dnech pohané, jimž byla naložena břemena a kteří vzývali modly. Mesiáše jsme nevyhlíželi. ON se zjeví jen těm, kteří na Něho očekávají a my máme po NĚm vyhlížet. Když ale ti, kteří si kladli nárok, že na Něho očekávají – když potom církev sama viděla, co konal, řekla: „Má ďábla; je to jasnovidec, Belzebub.“

Ježíš řekl, že ten hřích jim bude odpuštěn, neboť On ještě nezemřel. Jednoho dne však přijde Duch svatý a bude konat totéž. Kdo potom řekne slovo proti tomu, tomu to nebude nikdy odpuštěno. To se týká tohoto dne, kdy všechna slova budou navzájem propojena. Kdo proti

tomu řekne slovo, tomu nebude odpuštěno ani v tomto ani v budoucím světě.

To bylo královské semeno Abrahamovo. A královské semeno Abrahamovo – které přišlo na základě toho, že Abraham poznal toho Muže, který k němu přišel – pojdte nyní, abychom dokázali, že je to tentýž Bůh, který to zaslíbil pro tento den. Jak tomu bylo ve dnech Sodomy, tak to bude, až se Syn člověka vrátí, jestliže se dnes zjevuje jako Syn člověka. Amen! Toto je den, v němž se Písmo naplňuje.

Pozorujte stav, v němž se dnes nacházíme; pohleďte na církev, kde má být zjeven Syn Boží. Pozorujte ten chmurný den; pozorujte celkové proctví. Je to zvláštní. Má-li to souhlasit se vším, jak to bylo v Sodomě, potom tu musejí být i ti příchozí.

Přišli tam tři muži – tři neobyčejní muži, kteří sestoupili z nebe dolů. S tím souhlasím. Byli tři a Jeden zůstal u Abrahama. Oni všichni nejdříve přišli tam, avšak pouze jeden u Abrahama zůstal. Ti dva šli do Sodomy. Souhlasí to? Jméno Abrahamovo bylo změněno z Abrama na Abrahama, že ano? Ani jedinkrát není v církevních dějinách zpráva o tom, že by svět měl nějakého evangelistu, jehož jméno by končilo na ham, až do této doby: – Billy Graham. Je to pravda? G-r-a-h-a-m má šest písmen. A-b-r-a-h-a-m má sedm písmen. Graham má šest písmen, což se vztahuje na člověka – svět.

Hleďte, i dnes jsou tam posláni poslové z nebes. Existuje na zemi ještě nějaký člověk, který by mohl tak zřetelně kázat pokání jako Billy Graham? Byl kdy nějaký člověk, který by docílil takový účinek mezi lidem jako Billy Graham? Žádný muž se mezinárodně nikdy nestal tak známým. Billy Sunday a jiní, ti byli zde, ve Spojených státech, ale Billy Graham je světoznámý. Vidíte, odkud on volá? Ze Sodomy! V jeho následování se nacházejí i letniční lidé s Oraleem Robertsem.

Co je však s vyvolenou skupinou? Jaký druh znamení jim byl připraven? Co mají obdržet? Haleluja! „Bude světlo v čas večera.“ Dnes se toto Písmo naplnilo. V tomto dni se naplnilo zaslíbení Boží. Víme, že toto je pravda. ON je dnes večer zde, jak byl tehdy.

Nyní se to káže. Je to tak, jak jsem již předtím řekl: Když se něco káže a je to pravda evangelia, pak je Bůh povinen to potvrdit.

Jestliže tedy tomu tak je, potom nechť Bůh, který je Bohem Slova, ráčí vystoupit a dokázat, že je stále ještě Bohem.

Když Eliáš vystoupil na horu, pozoroval ho Elizeus a řekl: „Chtěl bych dvojnásobný podíl.“ Potom zvedl Elizeus plášť, který spadl z Eliáše. Šel tam, složil tento plášť, uhodil jím do vody a zvolal: „Kde je Bůh Eliášův?“ Tu prožil i Elizeus totéž, co prožil Eliáš. Tak je i evangelium totéž, moc je tatáž a Syn člověka je dnes právě takový, jaký byl včera a bude jím navždy! Žid. 13, 8. Věříte tomu?

Nyní bych vás chtěl o něco prosit. Já nemohu být On, ale On je zde. Jsme jen nositeli. Mnozí z vás jsou nemocní a trpí. Vy víte, že vás neznám. Přenecháme to nyní Bohu a doufám, že se dostatečně budu moci pokořit. Modlete se a prostě Boha.

Mám zato, že žádné modlitební lístky v budově rozdány nebyly. Nevydáváme modlitební lístky. Ve sboru máme modlitební shromáždění, v nichž se modlíme za uzdravení nemocných. Vy, kteří víte, že jsem vám úplně cizí, modlete se. Vy z Jeffersonville mě přece znáte. Nechtěl bych, aby mezi tím byli lidé z Jeffersonville, ale aby to byli lidé, kteří přicházejí odjinud. Chceme vidět, zda se Bůh zjevuje stále ještě. Hleďte, zda On je dnes ještě tentýž, jakým byl včera a bude na věky.

Učinite totéž, co ta žena tehdy. ON přešel a ona řekla: „Věřím tomuto Muži.“ Měla krvotok a řekla sama při sobě: „Věřím, že budu uzdravena, dotknu-li se jen lemu Jeho roucha.“ Je to pravda? Protože věřila, naplnilo se Písmo v onom dni. ON obvázal ty, kteří byli zlomeného srdce, On uzdravil nemocné a chromé. Potom, co se dotkla Jeho roucha, odešla a posadila se, se obrátil a zeptal: „Kdo se Mne dotkl?“

Jak to mohl v tomto velikém návalu lidí vědět? Bylo jich možná třicetkrát tolik, co je jich zde, ano tisíce. Jak to věděl? Řekl: „Kdo se Mne dotkl?“ Neřekl to jen tak, řekl to, protože to byla pravda. Zeptal se: „Kdo se Mne dotkl?“ Rozhlédl se a spatřil tu ženu tam, kde právě stála nebo možná seděla a ihned jí řekl, že její krvotok je pryč. To byl Ježíš včera; to je On dnes.

Věříte tomu? Neznám tě. Bůh tě ale zná. Máš bolesti v boku, které tě trápí. To je pravda. Sedíš tu a modlíš se kvůli tomu. Neznáme se? Jsme si navzájem cizí. Jestliže je to pravda, tedy povstaň. Neznám

tě. Tento mladý muž zde v rohu – ty mladý muži, máš také krk nemocný. To je pravda. Modlíš se za to. Kvůli něčemu jsi úplně nervózní. Musíš shromáždění opustit předčasně, protože jsi kazatel. Máš povinnosti, kterým musíš dostat. To je pravda. Věříš, že Bůh ví, kdo jsi? Rev. pan Smith. Můžeš nyní jít a jsi zdrav. Ježíš Kristus tě uzdravil. Jdi do svého shromáždění; tvůj krk ti již nebude dělat potíže. Koho se dotkl?

Ten muž, který sedím tam vzadu, trpí. Má tumor na levé plíci. Není odtud. Ty jsi pracoval v dolech. To je pravda. Jsem ti naprosto cizí. Jestliže to souhlasí, mávni rukou. Tumor je ve tvé levé plíci a máš být neprodleně operován. Je to pravda? Nejsi odtud, nýbrž zvenku. Přicházíš z Virginie. To je pravda. Věříš, že Bůh ví, kdo jsi? Pane Mitchell, jdi domů a buď uzdraven. Ježíš Kristus tě uzdravuje. Zeptejte se toho muže: nikdy ve svém životě jsem ho neviděl. Seděl tam a modlil se. Dnes je toto Písmo naplněno.

Tam za mnou sedí žena, jako tehdy Sára ve stanu. Modlí se za dceru. Vstaň. Ta dcera zde není. Je vzdálená, pryč. Tvé dceři se vede jako dceři té ženy, která přišla k Ježíši, protože její dcera byla zle trápena ďáblem. To děvče je posedlé démonem. Ona zde není. Vy jste ze Severní Karoliny. Věříš? To je pravda, že ano? Paní Orders, můžeš jít domů. Věříš-li z celého srdce, najdeš svoji dceru tak, jako ta žena tehdy, když Ježíš putoval na zemi a řekl, že se to bude dít.

Dnes je toto Písmo – znamení Sodomy, znamení neobyčejného Semene, znamení přirozené církve – v tomto dni je toto Písmo mezi vámi naplněno! Věříte tomu? Přijmete Ho nyní jako svého Zachránce a Uzdravovatele? Vstaňte všichni a prostě řekněte: „Přijímám své uzdravení, přijímám Jej jako svého Zachránce, přijímám Ho jako svého Krále.“ Povstaňte všichni.

Slyšte přátelé! Dnes! ON přečetl Písmo, vrátil Bibli knězi a je psáno, že oči lidí napjatě na Něho hleděly. Pohlédl na ně a řekl: „Dnes je toto Slovo Písma naplněno.“

Četl jsem to místo Písma a přinesl tučet nebo více důkazů, že žijeme v posledních dnech, v generaci, která uvidí, až se Ježíš Kristus vrátí na zem. Říkám vám dnes večer ještě jednou: „Dnes je toto Písmo před vámi splněno.“

Vy v Tucsonu, v Kalifornii, v New Yorku, všichni, kteří jste napojeni na telefonní přenos: V tomto dni je toto Písmo naplněno před vašimi zraky. Chceme se radovat a být veselí, neboť svatba Beránkova je blízko a Jeho Nevěsta se připravila.

Zvedněte ruce a vzdejme Mu všichni společně čest. Bůh vás žehnej.